

De vei pleca...

Caprar Florin

De pleci pe drumuri negre neștiute
Și nîcîcînd n-ai să te-ntorci în calea mea,
Să-ți amîntești iubirile născute
Cînd cerul pentru noi se deschidea.

Căci ne iubeam zînatic și frumos,
Iar răsfățații sorții noi eram,
Cînd după un început prea furtunos
Miracolul iubirii îl cunoșteam.

Și nesfârșit doream atunci să fie,
O clipă aruncată în infinit,
Eram vrăjiți de-a vieții feerie
Cînd s-a aprins un foc ce-ardea mocnit.

Și-ardea atunci în inimile noastre,
Eram un singur trup cuprins de flăcări,
O contopire-a dragostei măiastre
Ce îplineau celestele cîntări,

Ce menestreli uitați de-ntreaga lume
Le-au tot cîntat în timpuri neîncetat,
Dar n-au știut iubirii să-i dea nume
Și atunci i-am dat numele tău curat.

Dar azi de vrei să pleci mă ia cu tine,
Măcar în suflet, inimă și gînd,
Să-ți amîntești de zilele senine
Ce le-am trăit aievea pe Pămînt.